

مهمان مامان

شاخص ترین اثر دوره ی پایانی فیلمساز که من اسمش را می گذارم دوره خیام وارد دوره ای که مهرجویی از آن جدیت قدیم دست کشیده و سیال بر جریان در حال حرکت است، گویی این نگاه از ناامیدی او از تغییر شرایط بر می آید، پوچی لحظاتی مضحک و هیاهویی بسیار برای هیچ، ماهیت فیلم برمبنای آبروداری است یعنی فرهنگی که فقر را بی آبرویی می شمارد و حکم مرگ و زندگی پیدا می کند، این خرده فرهنگ های دست و پاگیر تا جایی پیش می روند که به قیمت جان انسان ها تمام می شود فراموش نکنیم اهمیتی که سورچرانی در آثار مهرجویی دارد یکی از مفاهیم سورچرانی مفت خوری است، حال از ابتدا به تمام آثار او نگاهی بیندازید در همه ی آن ها حداقل یک صحنه از سورچرانی وجود دارد، صحنه ای از خوردن و آشامیدن با ولع و تعمیمش دهید به فرهنگ عامه خودمان، همانطور که برای هر بهانه ای سفره ای هست برای هر کس هم لاشه ای هست برای نشخوار، چه بسا نشخوار فکری مهمان مامان هم همین است عده ای جمع شده اند تا آبروداری کنند تا سوراخ ها را بپوشانند تا کاستی ها را نقطه قوت نشان دهند و در آخر همه چیز بیرون می زند و به هم می ریزد انگار فرهنگ ما اجبار دارد که اشتباه را از طریق سنت تکرار کند. ادامه کارنامه مهرجویی تا پایان تقریباً آثاری است از همین دست سرخوش و بی خیال و ناامید که بی ارتباط با حال و روزش هم نبود.

